

Prima instanță: judecătoria Soroca (jud. D. Gherman)
 Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Gheorghieș, A. Albu, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
 al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Benderleu Pavel împotriva deciziei din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Benderleu Pavel împotriva Consiliului com. Tătărăuca Veche, rl. Soroca, Primăriei com. Tătărăuca Veche, rl. Soroca cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei de teren și obligarea Primăriei de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

c o n s t a t ă :

La data de 20 februarie 2015, Benderleu Pavel a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului com. Tătărăuca Veche, rl. Soroca, Primăriei com. Tătărăuca Veche, rl. Soroca cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei de teren și obligarea Primăriei de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că de nenumărate ori s-a adresat Primăriei com. Tătărăuca Veche cu cereri prin care solicita să fie inclusă în ordinea de zi a consiliului comunal, întrebarea privind recunoașterea după Benderleu Pavel a dreptului de proprietate asupra cotei de teren echivalent cu suprafața de 1,42 ha, care i-a aparținut tatălui său-Benderleu Andrei, decedat la data 02.03.1994 și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru suprafața nominalizată, la fel și toate actele confirmative, prin care să demonstreze că tatăl său, a fost inclus în lista persoanelor care au dreptul la cotă, conform căreia i-a fost repartizat acest teren.

Menționează reclamantul că cererile adresate în adresa pârâților, au fost de fiecare dată ignorate de către primar, nu erau înregistrate, ducându-l pe reclamant în eroare cu răspunsuri neîntemeiate. Prin răspunsul nr. 10 din 20.01.2015, primarul Livia Raischi s-a eschivat de un răspuns concret și întemeiat la întrebările reclamantului.

Susține că dispune de toate actele care pot demonstra dreptul la cota de teren al tatălui și anume certificatul de moștenitor testamentar din 30 august 2013 în conformitate cu testamentul nr.27 din 29.07.1993, autentificat de către primăria sat.Tătărăuca Veche, rl. Soroca.

Averea succesorală, pentru care s-a eliberat prezentul certificat, constă din sectorul cu suprafața de 0,4478 ha, cu fertilitatea medie a solului de 72,0 grade, situat în comuna

Tătărauca Veche, r1. Soroca, precum și gospodăria care i-a aparținut defunctului în baza extrasului din registrul de evidență a gospodăriei nr. 515 din 2000.

Indică că în 1994, conform listelor Registrului funciar din primărie, tatălui său - Benderleu Andrei, i s-a atribuit cota de teren cu suprafața de 1,62 ha, iar în urma măsurărilor masive a suprafețelor de terenuri lui Benderleu Andrei i s-a atribuit suprafața de 1,0 ha de pământ arabil și 0,42 ha livadă, iar în total i s-a atribuit suprafața de 1,42 ha, fără să i se elibereze titlu de proprietate. În perioada anilor 1997-1998, reclamantul a prelucrat de sinestătător pământul ce i-a aparținut tatălui său, după care, pe un termen de 2 ani acest pământ a fost dat în arendă la un lider pe nume Corcimar M.

La 12 iunie 2000, reclamantul a înregistrat Gospodăria Țărănească "Benderleu Pavel" și i s-a eliberat certificat de atribuire a codului fiscal nr.0348937 seria SF, cod fiscal 8172503, pe suprafața de teren de 1,42 ha. Suprafața dată i-a fost atribuită de către primar în alt loc, diferit de terenul pe care îl prelucrase de unul singur până la înregistrarea Gospodăriei Țărănești. De fiecare dată se adresa către primăria satului pentru a-i elibera titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe suprafața de 1,42 ha, pe numele tatălui său, ca mai apoi să moștenească suprafața de teren.

Începând cu anul 2000 și până în 2011, reclamantul a prelucrat de unul singur suprafața de 1,42 ha în baza certificatului de înregistrare a Gospodăriei Țărănești, pentru care a achitat impozitul funciar și fondul social. Începând cu anul 2011, reclamantul a transmis această suprafață de teren în arendă fiindcă nu dispunea de surse financiare destule pentru prelucrarea terenului cu suprafața de 1,42 ha.

Relatează reclamantul că s-a adresat Primăriei com. Tătărauca Veche cu cerința de a i se atribui terenul tatălui său - Benderleu Andrei. La 30.09.2013 i s-a comunicat că procesul de privatizare a luat sfârșit cu mult înainte și la moment, consiliul local nu poate să-i atribui suprafața de teren solicitată. Consideră că Primăria satului a comis o eroare prin care i se încalcă dreptul de a moșteni de la tatăl său pământul ce i-a aparținut, pentru care a achitat impozitul funciar regulat, ceea ce se confirmă prin certificatul eliberat din primărie. În arhiva raională, la cererea reclamantului de a verifica dacă există careva documente cum sunt: procesul verbal al ședinței consiliului cu privire la atribuirea terenurilor, listele din registrul funciar și titlul provizoriu a deținătorului de teren, pe numele tatălui său, nu au fost găsite și astfel de acte nu există.

Din anul 2011, suprafața de teren de 1,0 ha care i-a aparținut tatălui său-Benderleu Andrei, a fost transmisă în arendă cet. Cebotari Pavel din sat. Ocolina r1. Soroca, pentru care i s-a eliberat produse agricole. În anul 2013, reclamantul a fost preîntâmpinat de către Pavel Cebotari să perfecteze actele pe suprafața de teren transmisă în arendă de pe numele tatălui răposat pe numele reclamantului. Pe motiv că Primăria comunei Tătărauca Veche ascunde actele pentru acest teren și pînă în prezent nu i-a eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren al tatălui, a fost nevoit să se adreseze cu o cerere Procuraturii or. Soroca.

Prin răspunsul nr.1283 din 01.09.2014, Inspectoratul de Poliție Soroca a stabilit că răposatul Benderleu Andrei, conform listelor primare întocmite în anul 1994, figurează ca persoană ce urmează de a fi împuternicită cu cota de teren echivalent a 1,52 ha. La moment nefiind perfectat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, este imposibil de perfectat dreptul de proprietate a terenului pe numele lui Benderleu Andrei Haralampie, în legătură cu decesul acestuia.

Indică reclamantul că din cauză că tatălui său - Benderleu Andrei nu i-a fost eliberat titlu pe suprafața de 1,42 ha, reclamantul nu cunoaște numărul cadastral al acestui teren și nu-și poate legaliza dreptul de proprietate asupra patrimoniului, deoarece Primăria satului, în urma acestor erori i-a încălcat dreptul de a moșteni suprafața de teren ce i-a aparținut tatălui său Benderleu Andrei.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată și de recunoscut după el dreptul de proprietate asupra cotei de teren echivalent cu suprafața de 1,42 ha, care i-a aparținut tatălui său Benderleu Andrei, decedat la 02.03.1994, cu obligarea Primăriei com. Tătărăuca Veche să-i elibereze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața de 1,42 ha, teren care i-a fost repartizat tatălui său - Benderleu Andrei.

Prin hotărârea din 21 mai 2015 a Judecătorei Soroca, a fost respinsă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Benderleu Pavel și menținută hotărârea din 21 mai 2015 a Judecătorei Soroca.

La data de 27, 29 ianuarie 2016, Benderleu Pavel, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 03 noiembrie 2015. Conform materialelor pricinii copia deciziei a fost recepționată de către recurent la data de 03.12.2015. Recursul declarat la data de 27,29 ianuarie 2016 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Benderleu Pavel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Benderleu Pavel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Benderleu Pavel ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Benderleu Pavel împotriva deciziei din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

